

Tutein: Det ærede Medlem fra Viborg (Klein) forekom mig en lille Smule sangvinist, da han udtalte Haabet om, at Justitsministeren muligvis vilde tage den Reform i sin Haand, af hvilken der foreligger Spor i det foreliggende Forslag. Jeg var i det Mindste fuldstændig overbevist om, at vi vilde faae det Svar af den ærede Justitsminister, som vi fik, nemlig at det var Noget, som han ikke vilde inklade sig paa. Hvad vilde nemlig Følgen blive af en Retsreform, en Forandring i vor kriminelle Retspleie i den Retning, som vi Alle ønske den, og som det ærede Medlem for Viborg antydede? Følgen vilde være, at det vilde blive overordentlig vanskeligt at faae en Del af de Menneſker dømt, som man nu faar dømt, og som man vil have dømt. Dette vilde ikke være muligt at faae en Del af de formentlige Lovovertrædere, som nu blive idømte forskjellige Straffe, straffede, naar de skulde dømmes af Nævninger. Man kan ikke vente, at en Regjering, som faa at sine lever af Processer og synes at have gjort det til sin Hovedopgave at anlægge offentlige Sager eller private Injuriesager mod en hel Mængde Menneſker, skulde lætte sig i Spidsen for en Retsreform, som gjorde alle disse Domfældelse umulige. Det er ikke nogenſinde faldet mig ind, og jeg tvivler paa, at Nogen paa samme Side som jeg havde ventet noget andet Svar. Nei, det at faae en saadan Retsreform vilde være en saadan Betryggelse for den personlige Frihed, en saadan Sikkerhed mod Overgreb fra Administrationen og Domstolene, at den nuværende Regjering ikke uden at fornægte hele sin Fortid og gaar ind i helt andre Spor, end den hidtil er kjørt i, kunde stille sig i Spidsen for den. Nei, det kan Ingen vente, der veed, at man bestræber sig for at finde enhverſomhelst tænkelig Lovovertrædelse og faar enhverſomhelst ubetydelig, ja næsten blot tænkt Lovovertrædelse bragt frem for Domstolene. Vi se jo mange af denne Forsamling dømte for, man kan næsten sige temmelig lemfældige Udtalelser overfor dette Ministerium, og vi se jo Folk blive dømte endog til temmelig betydelig Straffe, f. Ex. til Vand og Brød, og ligesaa snart de komme ud af deres Fængsel saa mødes de af alle deres Venner og Omgivelser der samles for at udtrykke ikke blot deres Medfølelse, men ogsaa deres Høiagtelse paa Grund af, at de ere blevne dømte. Jeg har selv været med — jeg skal gjerne vedgaa det — til at udtrykke min Anerkjendelse for saadanne Mænd, der ere blevne dømte. Jeg er ikke af dem, der ville gjøre det lige overfor Tyve eller Bedragerer, men jeg gjør det lige overfor Mænd, om hvem jeg er overbevist

om, at de ere dømte for Noget, som i Virkeligheden ikke er en Lovovertrædelse. Naar Forholdet er dette her i Landet, kunne vi ikke vente en saadan Retsreform gennemført; vi kunne i det Hele ikke vente dette, fordi hele den nuværende Retsordning er nødvendig for at opretholde den Retstilstand, man saaledes vil have. Dertil hører ogsaa det, som er nævnt af flere foregaaende Talere, men som de af forskjellige Grunde — det er kun Jurister, der have haft Ordet — paa Grund af deres Stilling i forskjellige Retter, maaste ikke ville have udtalt saa ligefrem, som de i Grunden have ment det. Der er talt om, at de Protokoller, som gjengive Forhørene, ikke ere aldeles paalidelige, der er talt om, at Arrest bliver brugt som et Mittel for at fremkalde Tilstaaelse, at man holder Folk arresterede for derigjennem at fremkalde Tilstaaelse. Naa! Vi Andre, som ikke staa i noget Forhold til Retterne, kunne udtale os en hel Del tydeligere. Vi vide jo Allesammen — det er vistnok Enhver, der kender en lille Smule til Forholdene her i Landet, overbevist om — at Arresteringen og den Behandling, ja, jeg kan gjerne sige, den grusomme Behandling, som Arresteranterne faae i Arresten, bruges af et overordentlig stort Antal Forhørsdommere til at frembringe Tilstaaelse. Der er nævnt nogle Tilfælde, hvor det er oplyst, at Saadant er sket. Nu kunde den høitærede Justitsminister sige: Ja, i enhver Stand finder man Folk, som overtræde deres Pligt, og de Mænd, der her ere nævnte, ere jo blevne straffede derfor; men vi vide jo Allesammen, og jeg kunde nævne, hvis jeg vilde det — men jeg skal ikke her nævne Navne — en Embedsmand, som den høitærede Justitsminister selv har forfremmet, der i en Periode, hvor jeg stod i et mere venstabeligt Forhold til Embedsmændene, end jeg desværre senere har staaet, og var i Besiddelse af deres personlige Fortrolighed i høiere Grad, end jeg nu kan glæde mig ved, fortalte mig, hvorledes han havde baaret sig ad med Arresteranterne: Naar han ikke kunde faae dem til at bekjende paa anden Maade, saa smurte han dem, indtil de bekjendte. Jeg er vis paa, at ogsaa en eller anden af de her tilstedeværende ærede Medlemmer veed, at noget Saadant er sket, og jeg tror, det er rigtigt, under denne Sags Forhandling ligefrem at sige, at det er den almindelige Mening blandt Befolkningen, at Arresteringen og hele den Behandling, Arresteranterne faae i Arresten, gaar ud paa at fremtvinge Tilstaaelse paa en utilbørlig Maade.